

tage en uhyre Værdi, og hvis vedkommende ikke er samvittighedsfuld, vil han søge at omgaa Bestemmelserne om Maksimalprisen og at udnytte den Situation, i hvilken Landet befinder sig. Samvittighedsfulde Købmænd har derimod fremstillet deres Forhold for den overordentlige Kommission, og det har vist sig ved Undersøgelserne — der er i saa Henseende afgivet to Indstillinger af 13. og 17. Juli — at der er Købmænd, nemlig i det ene Tilfælde 7 og i det andet Tilfælde 3, som tilsammen raader over 46 t. Disse har forklaret, at det Bindegarn, de laa inde med, havde de til en Pris, som laa over Maksimalprisen, og at de kun kunde sælge det med Tab, og de har da faaet Dispensation, Ret til paa nærmere angivet Maade og under speciel Kontrol at sælge deres Høstbindegarn til den Pris, som det bevislig stod dem i, naar de gik direkte til Forbrugerne med det, saa at man var sikret mod Misbrug. Men Befolkningen, som læser i Aviserne om, at der findes store Beholdninger af Høstbindegarn her i Landet, vil naturligvis let fæste Lid dertil. Hidtil har det ikke været muligt at konstatere mere end dette forholdsvis ringe Kvantum paa 46 t, men for at søge at komme fuldkommen til Bunds i Sagen er der i Dag udstedt en Bekendtgørelse, som forpligter enhver Indehaver af Høstbindegarn, der ligger inde med mere end et ganske minimalt Lager, til at give Oplysning derom. Man vil da erfare, om det virkelig er rigtigt, at der er Folk, som ikke er gaaet den rette Vej, nemlig til Kommissionen, med Anmodning om at faa solgt deres smaa Kvantiteter til den højere Pris. Det er i øvrigt ganske klart, at en Købmand, der ligger inde med maaske 2 t, og som faar Forespørgsel fra 1,000 Landmænd, men kun kan tilfredsstille 4, uvilkaarligt, naar han svarer alle de 1,000: Ja, jeg har Høstbindegarn, men jeg kan ikke sælge det, fordi Prisen er for lav, jeg maa først have Tabet godtgjort, giver alle de 1,000 Indtryk af, at der er Bindegarn her i Landet.

Jeg vender imidlertid tilbage til Bemærkningerne til selve Lovforslaget, og skal til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) bemærke angaaende Undtagelsesbestemmelsen om Sukkerroerne, at i Folketinget var der ogsaa nogle Medlemmer, som var stemte for at sætte 8 i Stedet for 10 som den Procent, der skulde danne Grænsen, men man er i Folketinget enedes om at sætte 10 og ikke 8. Jeg for mit Vedkommende har erklæret, at det var et af de Spørgsmaal, med Hensyn til

hvilke jeg kunde slutte mig til den Anskuelse, om hvilken man kunde samles, og det vil jeg gentage her.

Om Kartoffelspørgsmaalet, som er fremdraget af det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen), skal jeg bemærke følgende: Det ærede Medlem kritiserede, at i de for Kartoffler fastsatte Priser var Novemberprisen gjort ens med September- og Oktoberprisen, medens det ærede Medlem argumenterede for, at den burde være ens med December- og Januarprisen. Det ærede Medlems Grunde herfor kan vistnok have deres Værdi, men naar Priserne er fastsatte her i Lovforslaget, som sket er, er det, som det fremgaar af Bemærkningerne, fordi Københavns Kommune og en Række Landbrugere har sluttet Kontrakter efter dette Skema. Jeg har fundet det rigtigt at gaa frem herefter, da det altsaa var et Udtryk for, hvad baade en stor Forbrugerrepræsentant og talrige Producentrepræsentanter gennem de sjællandske Landboforeninger havde fundet rigtigt. Der blev i Folketinget forhandlet om det samme Spørgsmaal, og jeg sagde der, at det forekom mig betænkeligt at foretage de nævnte Forandringer, da Københavns Kommune altsaa har sluttet Kontrakt om et betydeligt Kvantum til disse Priser.

Det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) dvælede ved Flæskeproduktionsens Stilling efter Lovforslaget og fremsatte en Anskuelse, som jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstod. Det ærede Medlem mente, at Bestemmelsen om Tilskuddet var affattet saaledes, at den vilde hindre Eksporten. Jeg er aldeles ude af Stand til at fatte, hvorledes en Bestemmelse, som gaar ud paa, at der til det indenlandske Forbrug til den nuværende Maksimalpris skal ydes et Tilskud pr. kg slagtet Vægt af 32,5 Øre, skulde have den Følge, som det ærede Medlem angav. Jeg maa antage, at det beror paa en fuldkommen Misopfattelse af Bestemmelsen, naar det ærede Medlem har kunnet komme til det Resultat. Naar dernæst det ærede Medlem vil argumentere for, at Tilskuddet af 32,5 Øre pr. kg slagtet Vægt var forkert ansat, idet Udgangspunktet for Beregningen ikke burde være Maksimalprisen 1,40, men derimod den lavere Maksimalpris for Svin med Hoved og Ben, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Det er blevet hævdet overfor mig, at naar man vilde udregne, hvad et kg Svineflæsk slagtet Vægt bør koste, skal man multiplicere Kornenheden med $7\frac{1}{2}$. I Henhold hertil er Prisen fastsat,